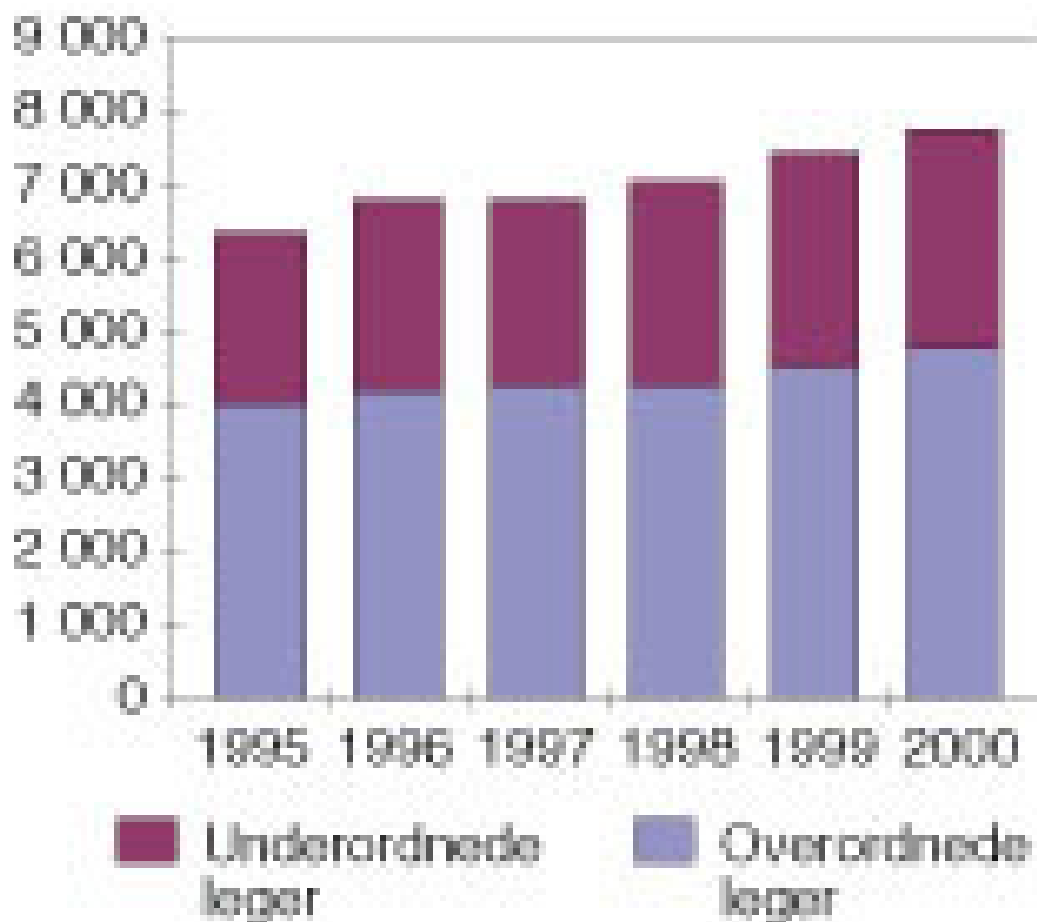

Utdanningsfondene og Legeforeningens ansvar

KORRESPONDANSER

KJELL U. SANDVIG

President Hans Petter Aarseths tilsvaer på mitt innlegg i Tidsskriftet nr. 7/2000 (1) krever en kommentar. Jeg noterer at Aarseth fortsatt har problemer med å innrømme at det er Legeforeningens sentrale organer som foretar fordelingen av totaltilskuddet til de forskjellige fondene. Vi får åpenbart nøye oss med at han ikke avkrefter det. Ifølge Aarseth er problemet at det har vært en for liten tilførsel av «friske penger» til fondene og at antall sykehusleger har eksplodert de siste årene. Det første er jeg enig i. Den siste påstanden er imidlertid mer tvilsom. Jeg har av Legeforeningen fått oppgitt antallet sykehusleger (unntatt turnusleger) i perioden 1995 – 99 (fig 1). Det er vanskelig å se når eksplosjonen inntraff. Det synes åpenbart at Legeforeningen har hatt god tid til å endre fondsfordelingen i en mer solidarisk retning hvis den hadde ønsket det.

Aarseth skriver at min beskrivelse av allmennlegenes uttak fra fondene ikke gir et korrekt bilde av den faktiske situasjon. Jeg har aldri beskrevet allmennlegenes uttak. Jeg har kun beskrevet hvordan retningslinjene for fondene gir de forskjellige legegruppene svært ulike muligheter til å søke om støtte til etterutdanning. Hvis Aarseth leser disse, vil han se at mens en overordnet sykehuslege er avskåret fra å søke om støtte til selv den korteste reise fra fond III, er det i prinsippet ikke noen begrensning på hvor mange kurs (f.eks. i utlandet) en allmennlege kan få støtte til fra fond II. En praktiserende spesialist kan søke om støtte til maksimalt to kurs i året. Aarseth skriver at utdanningsfondenes problem ikke er skjevfordeling. Det må han gjerne mene, men skjevfordelingen har alls  temmelig åpenbart ført til problemer for sykehuslegene.

Figur 1 Antall sykehusleger i Norge

Aarseth avslutter sitt innlegg med noen slagordpregede utsagn om at «sentralstyret har en strategi for å styrke fond III» og om at «vi simpelthen må lykkes» i å styrke fond III. De fleste sykehusleger synes nok at sentralstyret er litt sent ute. Om sentralstyret har hatt noen strategi før, har den i hvert fall ikke lyktes hittil.

Presidenten skriver at mitt innlegg neppe virker samlende for foreningen. Det er mulig at presidenten synes at man i Tidsskriftet ikke bør omtale uheldige følger av sentralstyrets vedtak av frykt for at det skal splitte foreningen. Det at vedtakene faktisk forskjellsbehandler medlemmene er visst av mindre betydning. Det er å ønske at vår president snart tar ansvar og selvkritikk i denne saken.

LITTERATUR

1. Aarseth HP. Utdanningsfondene og Legeforeningens ansvar. Tidsskr Nor Lægeforen 2000; 120: 858.

Publisert: 20. april 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.